

end man i dette Dieblif tænker; jeg seer i denne Lov kun et Exempel paa, at de Industridrivende i een Retning i nogen Tid have raabt saa høit, at Regjeringen nu har ladet sig vildlede af deres Strig, saaat den troede at maatte og burde gjøre noget for de stائفels Folk, hvis Drift var gaaet tilbage. Jeg troer, der vil komme flere Raab i den Retning; jeg hoer f. Ex. i en Egn, hvor Humlebyrktning drives meget stærkt. Jeg kan begribe, at mine Naboer nu vilde sige: Regjeringen maa gjøre Noget for Humleavlens; den gaaer tilbage, det er nødvendigt, at der gribes kraftigt ind, vi maae understøttes med Præmier for dem, der avle den bedste Humle, og Regjeringen maa komme og anlægge os en normal Humlehavn, som der sættes en Overhumlebestyrer i Epidsef for, for at vise os, hvorledes vi skulle bære os ad dermed (Munterhed). Jeg siger paa ingen Maade, at en saadan Begjering vilde være berettiget, men jeg siger, at ved Siden af denne Lov er den i sin fuldkomne Ret, og derfor er det mit Dnsse, hvis denne Lov vedtages, at det maa være det sidste Skridt, den lovgivende Magt i Danmark gjør for at tage sig af Industrien.

Lehmann: Uagtet det aldrig kunde falde mig ind at maale mig i speciel Sagkundskab med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Bliren = Finede) hvad det „Latterlige“ angaaer, saa vil jeg derimod nødig give Afkald paa at kunne henregnes til de Fornuftige, og jeg vil i den Henseende kun gjøre opmærksom paa, at i dette Lovudkast have, paa alle dets forskjellige Stadier, mange Folk havt Andeel, som jeg vil ansee for meget fornuftige Folk, ja som jeg maaskee vil ansee for meget fornuftigere end Gen. eller Anden. Jeg mener derhos, at det er blevet erkjendt paa mangfoldige Steder, at en saa vigtig Sag som Hesteavlens er noget, som ganske vist i dens hele almindelige Grundsaetning — uagtet jeg meget gjerne er enig i, at man bedst overlader Sligt til den private Industri — for et Land som Danmark er en Gjenstand af en saa overordentlig Vigtighed, at man i den Henseende altid har troet at maatte medvirke dertil. Det er ganske vist,

at man mere og mere er kommen tilbage fra denne Retning, men jeg troer ogsaa, at den Fordring, som nu gjøres, er meget beskedn; den gaaer i det Væsentlige netop ud paa at overlade til de forskjellige Egnes egen Sagkundskab og eget Behov at fremme Diemedet, paa hvad Maade, man vil, og at der er gyl dig Grund til at gjøre de to vigtige Forsøg, der endnu staae tilbage, troer jeg, den ærede Ordfører tilstrækkelig har oplyst. Jeg finder saaledes i det Anførte ingen Grund til at stemme imod denne Lov.

J. Knudsen: Jeg kan ikke negte, at der var meget Morfsomt i hvad den ærede Rigsdagsmand for Bogenfe (Jesperfen) sagde. Han gjorde en Sammenstilling imellem Hestes og Dvægavlens og Humleproductionen i Fyen, men den ærede Rigsdagsmand vil dog vist ikke negte, at Hestes og Dvægavlens er en meget vigtig Indtægtskilde for Danmark, og at Humleavlens i Fyen aldeles ikke kan sættes i Sammenligning dermed. Jeg troer ikke, at det er saa ganske rigtigt af den ærede Rigsdagsmand at gjøre en Sammenstilling i saa Henseende, idet mindste finder jeg den meget uheldig.

B. Christensen: Jeg er rigtignok slet ikke enig med den sidste ærede Taler, idet jeg meget mere maa give den ærede Rigsdagsmand fra Bogenfe Ret i de Ansnuelser, han har udtalt. Naar jeg desuagtet ikke blot skal stemme for Lovens Antagelse, men endog anbefaler dens Antagelse, saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa to Momenter. Det ene er, at Loven kun har til Formaal at faae et Forsøg gjennemført, der gjælder kun for et vist indskrænket Aaremaal, det andet Moment er, at for os, der stræbe, om jeg maa bruge det Udtryk, at demokratisere Landet (Latter), ligger det nær at tænke os, at der ikke hyppigt i Danmark vil være af disse store Gien domme, der, saaledes som Tilfaeldet har været i tidligere Tider, ville have let ved at holde Stutterier og at fremme Hesteavlens paa den Maade, som uden Tvivl den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn har tænkt sig. Jeg agter saaledes at stemme for Loven.